

BABA : Oğlum gel bakalım buraya!

ÇOCUK : Buyur baba!

BABA : Bu hafta yapılan sınavda kaçınıcı oldun?

ÇOCUK : 25. oldum baba.

BABA : Ama nasıl olur! Daha geçen hafta 21. idin. Nasıl dört sıra birden geriledin? Tembel herif.

ÇOCUK : Ne yapayım baba? Sınıfa dört tane yeni öğrenci daha geldi. Dolayısıyla 21.likten, 25. liğe geriledim. Hem bana kızmaya senin hakkın yok.

BABA : Bak şu bacaksıza! Bu kadar tembel olacaksın ve benim sana kızmaya hakkım olmayacak, öyle mi?

ÇOCUK : Tabii... Demek ki mükemmel bir çocuk dünyaya getirememişsiniz. El alem öyle çocuk yapıyor ki! Hepsi süper zeka.

BABA : Kızdırma beni alırım ayağımın altına bak. Sınıfta kalmış abuk subuk, aptal saptal konuşuyor.

ÇOCUK : Niye kızılıyorsun baba? Sınıfta kaldıysak ne olmuş! Daha iyi ya!

BABA : Neresi iyi bunun?

ÇOCUK : Sürekli maddi sıkıntıdan bahsediyordun, düşünsene yeni sınıf için yeni kitaplar almak zorunda kalacaktın. Şimdi buna gerek kalmadı. Aynı kitapları yeniden kullanacağım.

BABA : Yahu şu karneye bak.Bütün dersler bir, bir, bir.... Allah aşkına bir tane bile iki yok. Yuh sana, nasıl becerdin bunu?

ÇOCUK : Hepsi bir mi, emin misin baba?

BABA : Bir de utanmadan şaşırma numarası yapıyor. Utan, utan! Al da kendi gözlerinle bir daha bak karneye.

ÇOCUK : Allah, Allah! Ver bakalım şu karneyi. Hepsi bir olmamalıydı...

BABA : Şunun söylediğine bak. Doğru hepsi bir olmamalıydı. Sıfır olmalıydı.Bir sene boyunca yattın tabii... Bir bile fazla sana. Ben senin yaşındayken sınıfın en iyisiydim. Karnemde bütün notlarım "5" idi, "5"....

ÇOCUK : Yapma baba. Bu benim karnem değil. Dün bu karneyi tavan arasında buldum. Senin karnen bu. Neee! Benim karnem mi? Hadi canım...Ver bakiimL.Aaa! Sahi ya... Eee... Şeey yani. Diyecektim ki!..

ÇOCUK : Demek bütün notların beşti haa... İşte bak bu da benim karnem. İtiraf et baba, ben senden daha çalışkanım.

BABA : Tamam, tamam anladık, para istiyorsun. Söyle ne kadar vereyim?

ÇOCUK : Şeey! Ne desem bilmem ki! 500 yeter. Ama şimdilik...

BABA :Ne 400 mü? 300 neyine yetmez? Al şu 200'ü 100' ünü geri getir.

ÇOCUK : Ama baba...

BABA : Aması maması yok. Al şunu! Dur bakim, senin eline ne oldu böyle?

ÇOCUK : Önemli değil baba

BABA : Nasıl önemli değil oğlum? Avuçların kıpkırmızı olmuş. Ne oldu?

ÇOCUK : Öğretmen dövdü.

BABA : Öğretmen mi dövdü? Hangi çağdayız? Dağ başı mı burası? Ben ona sorarım.

ÇOCUK : Dur, dur! Dur baba. Tabiki burası dağ başı değil. Ama galiba kabahat bendeydi.

BABA : Niye, ne oldu ki?

ÇOCUK : Arkadaşım öğretmenin sandalyesine raptiye koymuştu.

BABA : Raptiye koyan arkadaşınsa seni niye dövdi? Onu dövseydi ya!

ÇOCUK : Asıl olay ondan sonra.

BABA : Nasıl yani?

ÇOCUK : Ben de öğretmen raptiyenin üzerine oturmasını diye, tam oturacağı sırada sandalyeyi çektim. Hooop! Gümm! Tabiki...

BABA : Hak etmişsin. Bu gün okulda ne yaptınız?

ÇOCUK : Bu gün okulda dinamit yaptık.

BABA : Peki yarın ne yapacaksınız okulda?

ÇOCUK : Hangi okulda? Dinamit yaptık yaptık diyorum, okul falan kalmadı ortada.